ریخته گری

مرجع ۱- ریخته گری و آلیاژهای غیر آهنی — تالیف دکتر مجاوری
" ۲- " " سرمک — تالیف
" ۳- ریخته گری فولاد — " رئوف پورمن
" ۴- طراحی سیستم راه گاهی چدن ها — " رحیمی خسروی

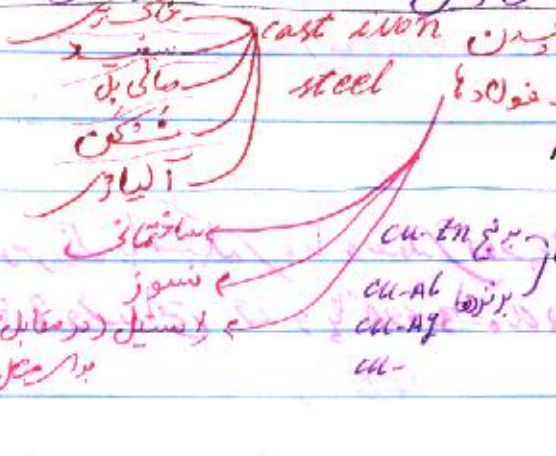

ریخته گری:
ذوب و تهیه آلیاژ و ریختن در محفظه ای به نام قالب

نکات مهم در طراحی قطعات ریخته گری:
1- می سبک در حد امکان و محکم
2- روان شدن مذاب
3- " " شکل لازم

آلومینیوم Al:
عنصری در جدول متناوبی و دارای شبکه fcc است و دارای رنگ خاکستری
شکل پذیری آلومینیوم بالا و وجود شبکه fcc آن است (شکل پذیری خوبی دارد)
برخی خصوصیات ظاهری Al:

$\rho = 2.7$ — هرچه مواد ρ کمتر باشد سبک تر است
$R = 1.42$
$\rho_{Tm} = 2.5 \frac{gr}{cm^3}$
$T_m = 659$
$T_z = 1800$

آلمینیوم بدلیل: 1- دسکی 2- مقاومت اکسید اسیون 3- استحکام بالا 4- وزن مخصوص کم
مانند Al-Cu و Al-Mg و 4- دسکل پذیری خوب (قابلیت تولید بالا) دارای سختی
10 45
400MPa

است و تشابه آن علی و به دلیل کم بودن قیمت بالا، قیمت بالای آن است. بنابراین
در صنعت استفاده می شود.

مس:

فلزی است قرمز رنگ با شبکه fcc و نقطه ذوب 1083 = T_m و 2570 = جوش
و قطر اتمی 2.5A° و ثابت 29 و A_0 = 3.69A° پارامتر شبکه کریستالی و 8.83 = ρ
مس استفاده شده در کابل های برق 99.99 درصد خالص است زیرا ناخالصی ها در
مقابل عبور جریان مقاومت می کند.

بدلیل قیمت بالای مس عمده جاهایی که از مس استفاده می کنند در:
1- انتقال حرارت 2- انتقال الکتریسیته است و 3- انقالات آب
* با افزایش دما، هدایت الکتریسیته کاهش می یابد *

تعاریف مورد نیاز در ریخته گری:

کوره های ذوب:

1- کوره های بوته ای:

کاربید سیلیسیم SiC

جنس بوته ها قبلاً گرافیت بود ولی امروزه جای گرافیت را گرفته
کاربید سیلیسیم که نوعی سرامیک است در مقابل گرما و فشار مقاوم ولی در مقابل ضربه
آسیب پذیر است. نکته: مواد شارژ (متریال اولیه) در داخل بوته است و تماس بین شارژ و
مواد حاصل از سوخت نداریم

2- کوره های بدون بوته:

در این نوع کوره بین مواد شارژ و شعله تماس مستقیم داریم از معایب این کوره ها
این است که مواد حاصل از اشتعال مثل گوگرد و ... وارد جوشکاری می شود.

3- کوره های القایی

کلی 2 نوع: 1- با هسته 2- بدون هسته تقسیم می شود

رنج گر

که ساختمان آن این گونه است که یک سیم پیچ در یک طرف وصل به ماده ی اولیه ی ما است و طبق رابطه ی $N_1 I_1 = N_2 I_2$ بدست می آید.

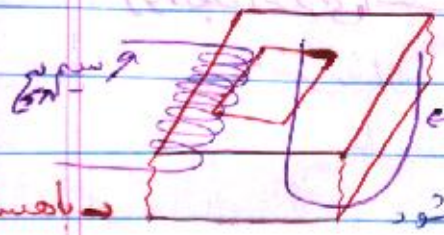

$N_1 I_1 = N_2 I_2$

1000 — 1000 — 1000A می دهد

و سپس حرارت طبق فرمول $Q = RI^2 t$ حاصل می شود

مقاومت فلز

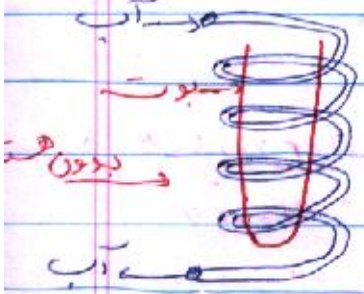

منبع آب برای خنک کردن است.

روابط همان روابط بالاست

خواص فیزیکی مذاب

مواد مذاب رفتار و سیال را دارا است.

نقطه ی ذوب:

ی دانیم ساختار فلزات از اتم تشکیل شده و آنها در محل خود خاصیت ارتعاشی دارند ولی بدلیل کم بودن دامنه ی ارتعاشات اتمها در فاصله ی معینی قرار می گیرند لذا پایدار می باشند. با افزایش دما ارتعاشات افزون می گردد بطوری که در نقطه ی ذوب اتم ها در محل ثابتی استقرار نداشته و می توانند محل ها یا محل خود را تغییر دهند که اصطلاحاً نقطه ی ذوب گویند.

* هر فلزی یک نقطه ذوب دارد.
* " " فشار بخار "

نقطه ی ذوب را با تغییر فشار می توان تغییر داد

معمولاً در استخراج فلز برای افزایش سرعت این واکنش انجام می پذیرد.

گرمای نهان ذوب: گرمایی که در حالت ذوب می گیرد

گرمای نهان انجماد: " " " " " " می دهد

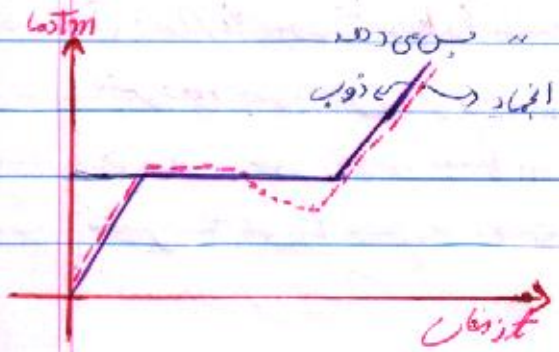

گرمای ویژه: مقدار گرمایی که 1Kg جسم می گیرد تا دمای آن یک درجه افزون شود.
رابطه انتگرالی است و با دما رابطه دارد.

تغییرات حجمی فلز:

با گرم شدن فلز افزایش طول داریم و با سرد شدن فلز کاهش طول داریم

$L_2 = L_1(1+\alpha\Delta\theta)$

$A_2 = A_1(1+2\alpha\Delta\theta)$

$V_2 = V_1(1+3\alpha\Delta\theta)$

پس برای هر فلز یک درصد انقباض مطرح کرده اند.

ولی عملاً درصد انقباض سنوری با عمل فوق می کند. که این مسئله با تنش های ایجاد شده در حال انجماد رابطه دارد.

مثال: مقطعی به طول 50cm داریم، می خواهیم آلیاژ آلومینیوم بریزیم با انقباض 2٪ ها سب نمایید طول اولیه را جهت مدل سازی؟

100 2

60 2 → 1 کم می شود 1 = 5.1 cm باید بگیریم

البته برای محاسبات افزایش دما از فرمول های 3 گانه بالایی رویم و مثال فوق برای حالتی است که دما را کم می کنیم

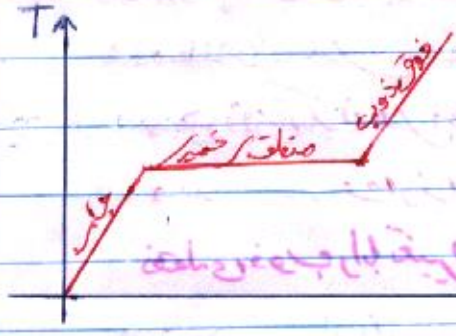

تغییرات حجمی مواد مذاب و یا خمیر

1. تغییرات مربوط به فوق ذوب ①:
2. " " " صفحه خمیر
3. " " " جامد ③

① : برای مهندسی مواد رابطه ریخته گری لازم است زیرا هنگامی که در راهگاه ها یا ماسه می رود سرد می شود پس وقتی فوق ذوب باشد دما خود را حفظ می کند و روان تر است همچنین فوق ذوب بستگی به نوع قالب دارد و می توان با قالب سالیت آن را کنترل کرد. تغییرات حجمی را با فوق ذوب مناسب و زمان ریخته گری مناسب آن را کنترل نمود که فلسفه ریخته گری است.

وظیفه گری

* افزایش حجم برای فولاد به ازای هر ۱۰۰ افزایش دما 2.2 درصد می باشد *

③ : وظیفه ی سوم از این است که بجبران انقباض به ابعاد قالب اضافه کند.

منطقه ی خمیری منطقه ای است که مذاب و جامد در حال تعادل اند.

تغذیه:

یک حجم اضافی که روی محفظه ی قالب قرار می دهیم برای جبران انقباضات در حال انجماد

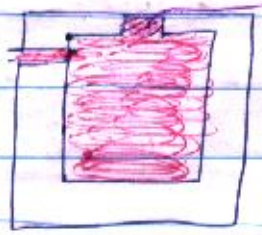

مثال، کدام یک منبع تغذیه می خواهید:

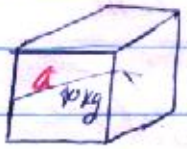

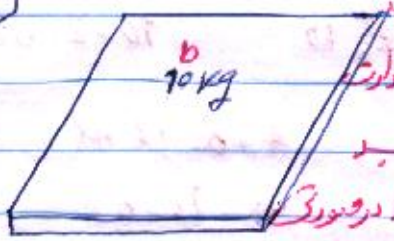

قطعه ی a می خواهد و b نمی خواهد

زیرا به دلیل مسطح بودن b، انتقال حرارت راحت تر بوده و زودتر انجماد می یابد

پس جامد شده و منبع تغذیه نمی خواهد درصورتی که b این گونه است.

سیالیت:

عبارت از توانایی و قابلیت پُرکردن تمام قسمتهای قالب قبل سرعت بارریزی معین توسط فلز مذاب

پارامترهای مؤثر در سیالیت:

1- دما با افزایش دما سیالیت زیاد شده و خواص نامطلوب دیگر را نیز ایجاد می کند مانند افزایش جذب گاز، افزایش انقباض، افزایش تلفات بشارژ

2- ترکیب شیمیایی ترکیب شیمیایی به گونه ای باشد که اگر مثلاً آلیاژ نقطه ی یوتکتیک دارد بر روی آن واقع شود.

3- تنش سطحی (کشش سطحی)

4- جنس قالب

5- میزان انتقال حرارت خود فلز مذاب

مثال) آلیاژ Al-Cu-Zn را می‌خواهیم به چه نسبتی از مواد زیر (5 سیلک) براساس 100 کیلوگرم

Al-Cu	2	تلفات 2 درصد
50		
Al-Zn	2	
20		
خالص Al	3	
" Cu	0.5	
" Zn	2	

نکته: اولیت انتخاب مواد شارژ:

1- برگشتی‌ها 2- هاردنرها 3- مواد خالص

تلف مجاز 30٪

Al-Cu: 100 / 50 ; X / 4 ⇒ 8 Al-Cu (از 8 کیلو 4 کیلو Al است) 8 → 4 ⇒ 4 Al

Al-Zn: 100 / 20 ; X / 2 ⇒ $\frac{200}{20} = 10$ 10 − 2 = 8 Al

آلومینیوم وارد شده از هاردنرها: 4 + 8 = 12 Al

94 − 12 = 82

100 : 102 ⇒ 8 : X ⇒ X = 8.16

88 کیلوگرم { Al-Cu 50 : 8.16 ; Al-Zn 20 : 10 ; آلومینیوم خالص 82 } 100

تلفات که برای جبران آن به مقدار میزان تلفات به صبا اضافه می‌کنیم

عملیات کیفی:

بالا بردن کیفیت محصول، سیالیت، خواص، ازبین بردن مک، آلودگی

تعریف: به مجموعه عملیاتی گفته می‌شود که در خلال ذوب و ریخته‌گری به منظور بهبود خواص فیزیکی، مکانیکی، متالورژیکی، و ریخته‌گری

نوع عملیات کیفی:

ازبین بردن مک (حفره‌ها) بافشار- ازبین بردن مک با گاززدایی - بالا بردن خلوص مذاب

1- عملیات گاززدایی 2- عملیات آخال زدایی و اکسیدزدایی 3- عملیات جوانه‌زایی

ناخالصی

ریخته گری

عملیات گاززدایی:

گازها در مذاب بصورت اتمی حل شده اند ← یعنی بصورت O حل می شود با این حال مشکلی نداریم زیرا وقتی مشکل داریم که بصورت حباب حل شود و این در صورتی است که O_2 حل شود وقتی O_2 می شود که در حال اتمی در درون فلز O_2 می شود و حفره ایجاد می شود که به آن مک گویند

راه حل تئوری داریم که عملی نیست
1- سریع سرد کنیم
2- خیلی آرام سرد کنیم

نمودار روبرو به ما نشان می دهد بیشترین جذب گاز در حین ذوب شدن می باشد و هرچه دما بالاتر رود جذب گاز بیشتر می شود

نکته: در هنگام خارج شدن گازها (حفره های گازی) از داخل مذاب مشکلاتی به وجود می آید

مشکلات:

مثلاً حباب نمی تواند از میان تکه های پلیمر بالا رفته و خارج شود و سیالیت لحظه به لحظه کم می شود

مشکل دیگر که پیش می آید این است که به دلیل سنگین بودن مذاب فلزات، خروج حباب کمی مشکل دارد.

نحوه ی خروج گازها:

۲ روش داریم: الف- روش های شیمیایی ب- روش های مکانیکی

الف) گاز را با عنصری ترکیب و سپس خارج کنیم.

۳ عنصر که بیشتر از همه در صنعت مصرف می شوند: Fe و Cu و Al

این روش ها (الف) ارزان، سریع، بازدهمان بیشتر هست در عوض روش های مکانیکی گران و هم کند و هم راندمان کمتری دارد.

1- Al عنصری است که در حین ذوب هیدروژن جذب می‌شود و O_2 جذب نمی‌شود و براحتی با گاز کلر خارج می‌شود.

$$Al[H] + Cl \longrightarrow ClH + Al$$

(Al حل شده)

گاز کلر را اکثراً با قرص کلر وارد مذاب می‌کنیم (قرص + گازور) که رنگ‌آلی و قصد دارد وقتی به مذاب اضافه می‌شود قرص می‌خواهد

برای گاززدایی (هیدروژن زدایی) از دگازور استفاده می‌کنند.

$$C_4Cl_6 \rightarrow C_2Cl_3 \rightarrow CCl_4 \rightarrow Cl_2\uparrow \rightarrow Cl\uparrow + H \rightarrow HCl\uparrow$$

نحوه‌ی مصرف:

آهن داستف و آهن جذب Al می‌شود قوطی را رنگ نسوز می‌کنند تا دیگر ترکیب نشود.

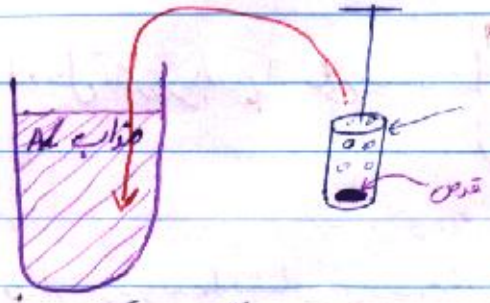

2- Fe عنصری است که در حین ذوب شدن O_2 و H_2 را از خود حل می‌کند و اکسیژن را براحتی می‌توان جدا کرد.

$$Al_2[H_2] + Fe[O] + Al \longrightarrow \langle Al_2O_3 \rangle + Fe$$

(جامد)

مقدار Al استفاده شده در مذاب 0.01 درصد وزنی است. دقیق و ولی در عمل میزان 0.05 تا 0.1 استفاده می‌شود. در مذاب‌هایی با وزن کم 0.1 و در مذاب‌های با وزن زیاد 0.05)

نکته: اگر Al جذب مذاب شود مفر است 0.01 درصد است. (میزان قبولی)

چون که در عمل نمی‌توان 0.0 درصد وزنی Al اضافه کرد پس باید به سراغ روش‌های مکانیکی (دقیق) رود.

3- Mn، در مس نیز هم اکسیژن و هم هیدروژن حل می‌شود و آن را براحتی می‌توان خارج کرد.

$$MnO \text{ و } Mn_2O + P \longrightarrow P_2O_5\uparrow + Mn$$

(مذاب) (Al, Ti) (بهتر از هم)

ولی اگر هیدروژن حل شده به هر وجه نمی‌توان آن را خارج کرد و مشکل ساز است مذاب باید به دنبال روش‌هایی باشیم که آن جذب هیدروژن جلوگیری کنیم، برای جلوگیری از جذب H شمش را اکسید می‌کنیم.

وضعیت گرمی / انواع شعله‌ها
1. اکسیدی: نسبت هوا به سوخت بیشتر باشد
2. احیایی: " سوخت به هوا "
3. خنثی: " هوا و سوخت مساوی باشد

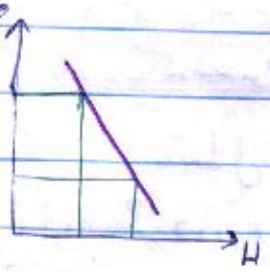

برای آلمینیوم از شعله‌ی احیایی استفاده می‌کنیم.
زیرا اگر هیدروژن جذب شد اکسیژن جذب می‌شود و بالعکس

برای مس نیز به حالت نمودار فوق عمل افت و افزایش می‌کنیم
ولی در عمل 0.1 تا 0.2 عمل افزایش می‌شود.

خروج گازها از فلز مس به روش سطح مذاب برتاب می‌شود. و اگر یک مقدار اکسیژن جذب شده
فلز در حالت قبل را ندارد.

نکته: حباب‌های گاز در بوته‌ی بالا آمدن فلز مذاب و ناخالصی را با خود مثل یک بادبادک بالا می‌آورند

روش‌های حذف گازها: که به دو دسته گاززدایی با گازهای بی‌اثر و 2- گاززدایی در خلاء تقسیم می‌شوند
* با افزایش فشار داخل مذاب گازها خارج می‌شوند و با کاهش فشار داخل مذاب گازها خارج می‌شوند

خروج حباب: (روش اول)
حباب را به داخل مذاب تزریق می‌دهیم

چون فشار مولکول H_2O_2 اتم و در داخل حباب فقط مولکول H_2O_2 است پس
داخل حباب رفته و آزاد آزاد به سطح مذاب آمده و خارج می‌شود و همین ترکیب H_2O_2 خارج می‌شود
گاززدایی در خلاء:

آخال زدایی: کلیه‌ی ناخالصی‌هایی که ترکیبات فلزی و غیر فلزی داشته باشند و در فلز مذاب
بوجود می‌آید شامل اکسیدها و سولفیدها و نیترید‌ها و...

ناخالصی‌ها همیشه هم مضر نیست و بعضی اوقات مراکز جوانه‌زنی را بیشتر می‌کند
بنابراین تعداد دانه‌ها بیشتر و دانه‌ها ریزتر می‌شود. مانند TiC و MnS و Al_2O_3

انواع آخال ها:

آخال ها به ۲ روش بوجود می آید: ۱- مکانیکی ۲- ترکیبی واکنش های داخل مذاب و

ناخالصی هایی که از بیرون وارد مذاب می شوند مانند ماسه (در قالب ماسه ای) سرباره و ... که محصول درشت بوده و مضر هستند.

ا از ترکیب عناصر داخل شارژ بوجود می آید که محصول ریز است مانند Al_2O_3 و MgS و MnS

نکته: تشکیل ناخالصی های مخصوص ناخالصی ترکیبی باید طبق متنی یا جدول ریچاردسون انجام شود. (کدام واکنش زودتر انجام می شود بترتیب ΔG)

$Mg + O \rightarrow MgO$
$Al + O \rightarrow Al_2O_3$

منابع ورود آخال:

۱- مواد شارژ (آهن زنگ زده، سرسبز شده و ...)
۲- اندازه ی مواد شارژ (هرچه قطعات ریزتر باشد سطح آن بیشتر است و در نتیجه آن ناخالصی بیشتری ممکن است داشته باشد (اکسید سطحی))
۳- ترتیب شارژدهی: ترتیب اضافه کردن مواد مذاب به شارژ
۴- هم زدن مذاب:
۵- محیط کوره:
۶- دمای ذوب: هرچه دما بالاتر رود جذب گازها بیشتر است پس دما باید به اندازه ی دمای ذوب فلز برسد و دیگر بالاتر نرود
۷- وسایل و تجهیزات ذوب:
۸- نوع قالب:
۹- سیستم راه گاهی:

حال برای رهایی از دست آخال ها که وارد شده به مذاب این گونه عمل می کنیم:

۱- فیلتر شیوز: که راه گرانی است و مقرون به صرفه نیست
۲- فلاکس ها (مواد پوششی): یعنی چیزی روی سطح مذاب بریزیم که آخال ها و ناخالصی وارد نشود. که به دو دسته الف- پوششی و ب- تمیز کننده تقسیم می شود.

روی سطح بیشتر فلزی که گرانروی آن کم است و مانع ورود ناخالصی می گردد. مثلاً برای Al پودر کاورال استفاده می کنند یا برای Mg پودر آلبرال استفاده می شود.

ب- پوشش های تمیز کننده یا واکنش داده و آنها را بصورت شناور روی سطح مذاب می آورد. (روی سرباره می آید)

ذخیره گری

نکته: از مشخصات عمده ی فلاکسهای توان به نداشتن میل ترکیب با مذاب و خیسندگی به مذاب اشاره کرد. wet ability، همچنین وزن مخصوص آن از مذاب کمتر است و حتما دارای نقطه ذوب کمتری از مذاب باشد.

که این نکات در مورد تمیز کننده ها هم صادق است.

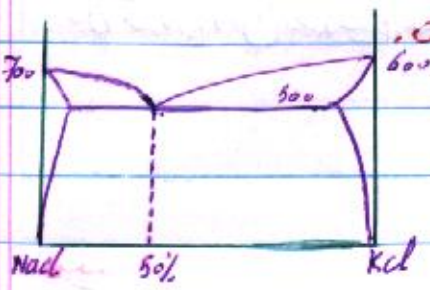

عملیات جوانه زایی:

افزودن موادی به ذوب در حمام تیل به دانه های ریزتر. مبنا فلوکدی دانیم که در حال انجماد هسته های اولیه یا از خود مذاب بوجود می آید که بنام هسته های خودی معروف است و یا جوانه های غیرخودی را مثل جوانه زاها به ذوب افزوده می کنند. این جوانه زاهایی که به مذاب افزوده می شوند باید دارای ۳ خصوصیت زیر باشند:

1- نقطه ذوب بالایی داشته باشد. 2- wet ability آن بالا باشد

3- از نظر ساختاری نزدیک به فلز پایه باشد. در این راستا عمل زمان جوانه زایی و دما، جوانه زایی و اندازه ی جوانه زاها و مقدار جوانه زاها و نوع و نحوه ی ورود جوانه زا در داخل مذاب از پارامترهایی است که دست به آن ضروری است. یکی از ضرایبی هم جوانه زاها این است که با ریز شدن جوانه ها خواص مکانیکی کیفیت بهتری پیدا می کند.

جنس نوع جوانه زا برای Al:

تیتانیوم یا Tic و اخیراً استرانسیم Sr

" " " " برای Cu:

بهترین جوانه زا Fe است.

" " " " برای چدن:

فروسیلیسیم خود شده در اندازه ی 1 تا 2 میلیمتر به میزان 0.3 تا 0.5 درصدوزنی

" " " " برای فولادها:

تیتانیوم و بور

تغذیه

جامد
شهری - تغذیه (خوراکی) → محل تغذیه → ایجاد تغذیه
مذاب
انواع تغذیه → باز
→ بسته (کور) (ایجابی)

باز:

محل قرار دادن تغذیه: معمولاً در بالا و در ضخیم ترین جای قطعه (چون آخرین جایی است که جامد می‌شود)

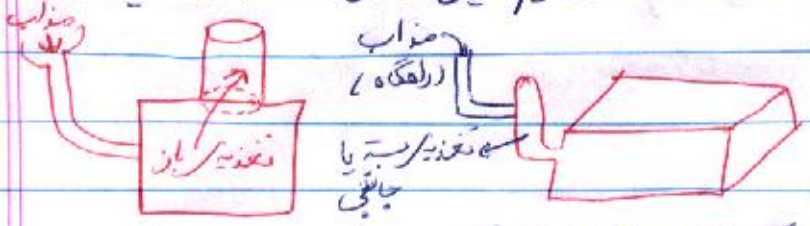

درکنار قطعه باشد و با بالای آن تماس نداشته باشد

چرا در مورد راهگاه و اتر بالای آن نیست؟ چون مذاب باید به آرامی وارد قالب شود و با هوا ترکیب نشود) (قطعات کوچک اکثراً تغذیه نمی خواهد)

محاسن باز:

1- گازها براحتی از داخل قالب خارج شده ولی در بسته نمی شود (در باز راندمان کم است ولی در بسته بیشتر است)

2- در باز کنترل ذوب بالا تر و بهتر است ولی در بسته کنترل مشکل است.

معایب بسته: گازها به راحتی خارج نمی شوند (مگر استفاده از هواکش)

نکته: در یک جمع منبع تغذیه کور اگر بتوانیم یک انجماد جهت دار داشته باشیم بهتر است.

* انجماد جهت دار آن است که از جداره ی قالب شروع شود تا به منطقه ی تغذیه ختم قطعه منجر شود و بنابراین تغذیه را در آن محل نصب می توانیم اعمال کنیم *

دینامیک

در مقابل انجماد جهت دار ما انجماد همه جانبه داریم

تعریف: انجادهایی است که در آن دمای مذاب یکنواخت پایین آمده و انجماد ناگهانی است.

ما با مبرد گذاری در انجادهای همه جانبه (عیب آن این است که کشیدگی ها در یک نقطه خاص متمرکز نیست بدلیل همه جانبه بودن انجاد) با مبرد گذاری می توان این مشکل را حل نمود

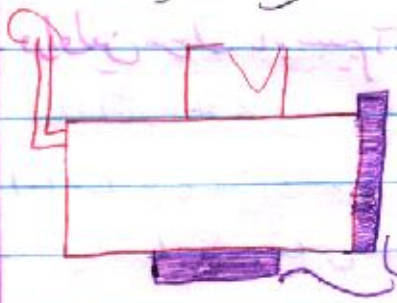

در کتاب ها به انجماد جهت دار، پوسته ای گویند.

" " " " همه جانبه، خمیری گویند.

نکته: گاهی ما در انجماد پوسته ای برای اطمینان بیشتر و جهت دار کردن بهتر انجماد به سمت تغذیه از مبرد نیز بهره ببریم

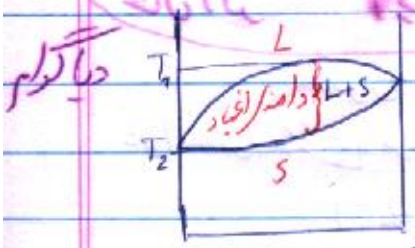

دامنه انجماد منطقه ای است که مایع و مذاب با هم مخلوطند.

حال هرچه دامنه انجماد ما بیشتر باشد (فاصله ۲ خط بیشتر باشد) انجاد ما خمیری تر است ($50^{\circ}C$ به بعد [فاصله T_1 و T_2])

و هرچه دامنه انجماد ما کمتر باشد انجاد ما پوسته ای تر است ($50^{\circ}C$ به پایین)

در این شکل (بالا) بهتر است.

ابعاد تغذیه به ۳ روش زیر تقسیم بندی می شود:

1- روش مدول 2- روش راندمان 3- روش ضریب شکل

در این درس ما در بارها روش مدول بحث می کنیم

در رفت گیری ها مدول حجمی (حجم به سطح) و مدول سطحی (سطح به حجم) داریم $\frac{A}{V}$ مربوط به پوشش ها $\frac{V}{A}$ مربوط به رفت گیری

در اولین مرحله باید ببینیم آیا قطعه تغذیه می خواهد یا نه.

مثلاً اگر قطعه ی روبرو را داده باشند

1- ابتدا باید حجم را حساب کنیم. $V=(30)^3=27000\,cm^3$

2- بعد سطحی که در تماس با ماسه است و انتقال حرارت دارد را پیدا کنیم

$A=6a^2=6*30^2=5400\,cm^2$

3- حال مدول را پیدا می کنیم (مدول قطعه را با M_c نشان می دهند)

$$M_c=\frac{27000}{5400}=5$$

حال اگر $M\geq 1$ باشد تغذیه می خواهد و اگر $M<1$ باشد تغذیه نمی خواهد

به عنوان منبع تغذیه

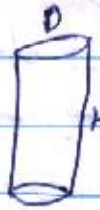

در استوانه ای روبرو M_p عبارت است از:

$$M_p=\frac{\frac{\pi D^2}{4}*D}{\pi D*D+\frac{2\pi D^2}{4}}=\frac{1.5D}{7}$$

$$M_p=\frac{D}{4}$$

اگر ۲ سطح با D و پایین نباشد: نداریم

نکته: مدول تغذیه باید از مدول قطعه بیشتر باشد برای مثال در سؤال بالا از 5 بیشتر باشد تا دیرتر از قطعه منجمد گردد. و نسبت بزرگ بودن آن:

$$M_r=1.2\,M_c$$

مثلاً در مثال بالا داریم:

$M_p=5\,cm$ $M_r=1.2*5=6\,cm$

حال داریم:

$$M_r=\frac{D}{4}\Rightarrow 6=\frac{D}{4}\Rightarrow D=24\,cm\Rightarrow H=24\,cm$$

(8) رفعت گیری

مطلوب است کنترل یک ستون استوانه‌ای به قطر 20cm و ارتفاع 40cm از نظر تغذیه آن را می‌سنجید؟

$$M_c = \frac{\frac{\pi * 20^2}{4} * 40}{2 * \frac{\pi * 20^2}{4} + 20\pi * 40} = 4$$

$$M_r = 1.2 * 4 = 4.8 \rightsquigarrow 4.8 = \frac{D}{4} \rightsquigarrow D = 17.2\ cm$$

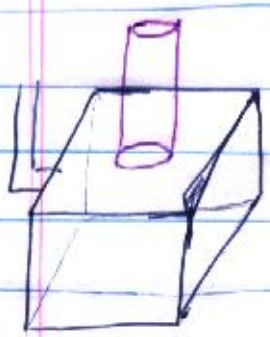

که در آن : تنگ ترین محل در سیستم راهگاهی

A_c : سطح مقطع تنگه cm^2

V : حجم مذاب عبور کرده از سطح مقطع تنگه cm^3

μ : ضریب زبری و بدون واحد (بین 0.6 تا 0.8)

T : زمان بارریزی s (0.6-0.8) $V = V_{\text{قطعه}} + V_{\text{تغذیه}}$

g : شتاب ثقل $980\ cm/s^2$ h_e : ارتفاع موثر تغذیه cm

$$A_c = \frac{V}{\mu T \sqrt{2 g h_e}}$$

رابطه زمری : $T = 1.2\sqrt[3]{W}$ (kg) $\quad \varphi \propto \frac{A \Delta t}{\Delta V}$

h_e : به شکل و قالب گیری قطعه بستگی دارد مثلاً $\leftarrow h_e = H$

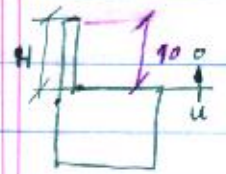

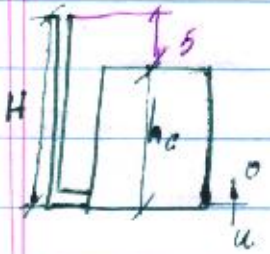

$\leftarrow h_e = H - \frac{h_c}{2}$

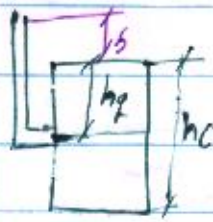

$\leftarrow h_e = H - \frac{h_2^2}{2h_c}$

(9) 20 20 ریخت گری

مثال) مکعبی به ابعاد 10×10×10 cm داریم با فرض اینکه تقریب نخواهیم، اگر ضریب ریخت گری را 0.6 در نظر بگیریم می‌سنجیم ابعاد سیستم راهگاهی را اگر نسبت 3:2:1 باشد. $\rho = 7.8 \frac{gr}{cm^3}$ وزن مخصوص چدن

$T = 1.2 \sqrt[3]{7.8 * 1000} = 2.38$ $\rho = \frac{m}{V}$

$\hookrightarrow T \simeq 5\,s$

$A_c = \frac{1000}{0.6 * 5 \sqrt{2 * 980 * 10}} = 2.3\,cm^2 \simeq 2.5$

$980\ cm/s^2$ زمین $\rightarrow$ است

عملاً زمان کمتر از 5 ثانیه نداریم و با فرمول جواب می‌گیریم بنابراین T را 5 ثانیه می‌کنیم

حال چون سیستم 3:2:1 است

$7.5 \rightarrow$ دایره $7.5 = \frac{\pi d^2}{4} \Rightarrow d = \dots \rightarrow d = 3cm$

2.5 مربع $5 = a^2 \rightarrow a = \dots \rightarrow 2.5$

2.5 مربع $2.5 = a^2 \rightarrow a = \dots \rightarrow 1.5$

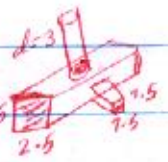

مثال) قطعه‌ای به ابعاد 30×30×80 cm از Al داریم با وزن مخصوص 2.7 با نسبت سیستم راهگاهی 1:2:2 و با ضریب ریخت گری 0.6، اگر نصف قطعه در درجه‌ی زیر و نصف دیگر آن در درجه‌ی رویی قالب گیری شود مناسب‌ترین ابعاد سیستم راهگاهی و تغذیه گذاری را؟

اگر بخواهیم دو راهگاه فرعی داشته باشیم تقسیم سطح مقطع می‌بایست نصف شود

$T = 1.2 \sqrt[3]{2.7 * 1000} = 1.2 * 13.9 = 16.68$

$\hookrightarrow T = 1.2 \sqrt[3]{\left(\frac{2.7 * 30^3}{1000}\right) + \left(\frac{6\pi * (12)^2 * 2.7}{1000}\right)} \simeq 9$

$A_c = \frac{27000}{0.6 * 16.68 * \sqrt{2 * 980 * 12.5}}$

$A_c = \frac{6\pi * 24^2 + 30^2}{0.6 * 9 * \sqrt{2 * 980 * 12.5}} = 7 \simeq 5$

$h = 15 + 5 = 20$

$h_e = 5 + 15 - \frac{15}{2 * 30}$

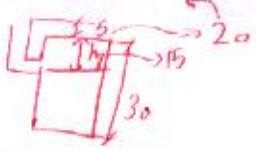

$$M_c = \frac{30 * 30 * 30}{(30)^2 * 6} = 5$$

$$V_r = \frac{\pi * (24)^2}{4} * 24 = 6\pi (24)^3$$

$$M_r = 6\pi * 24^2 * 2.7$$

$$y \simeq 5 \Rightarrow \underset{\frac{1}{5}}{1} : \underset{\frac{2}{10}}{2} : \underset{\frac{2}{10}}{2}$$

$$A_s = \frac{\pi d^2}{4} = 5 \rightsquigarrow d = \checkmark$$

$$A_r = \frac{a^2}{1} = 10 \rightsquigarrow d = \checkmark$$

$$A_g = a^2 = 10 \rightsquigarrow d = \checkmark$$